

STUDIEBIJENKOMST Antwerpen 29 maart 1962

Vraag: Zie studie b. 28.2.62 bl. 1 nr. 2 "Het zal in het begin...voorgrond treedt". Is het dan verkeerd om te trachten vooruit te komen, vooral geestelijk?

Antw.: Neen, dat is niet verkeerd. Het is een normale en enige ontwikkelingsmogelijkheid die in de mens en ook in de geest aanwezig is, dat hij zich een doel stelt en dit doel bewuster worden is.

Echter dient rekening gehouden dat van het ogenblik een mens of geest, streeft naar een bewustzijn (bewustzijnsverhoging) hij zich eerst moet ontdoen van datgene wat in zijn ogen waardevol lijkt. Het kan mogelijk zijn dat U zeer ver vordert op een wijze dat U dit niet merkt. Dat is een innerlijk proces, en zolang u dit innerlijk proces bijhoudt dan is het zeer gunstig. Indien U echter een waarde buiten u gaat stellen als zijnde een te behalen diploma, dan gaat uwe persoonlijkheid op den duur, omdat het geladen wordt door een kracht, datgene wat schijnbaar haar dit doel loopt voor U gunstig maken, en dat is veelal niet juist.

Eenmaal komt dan een mens tot zelfoverschatting, en staat dan plotseling in een zeer vervlugt tempo, in een toestand waar hij een beetje onzeker om gaat springen in de belevingen die hij aan de hand van deze zelfoverschatting kent.

Een tweede aspect is dit. De mens laat geen tijd, om de waarden die nodig zijn voor aanvulling in zijn wezen, tot zich te komen. Hij hanteert direkt het idee al zou hij deze bezitten, en ook hier kan dan een zeer grote vertekening intreden waarbij, ik zeg niet dat dit schadelijk maar toch remmend is voor de verdere opgang. Ik meen dat U de laatste avonden enkele citaten hebt gekregen waar dat U uwe persoonlijke instelling rustig op moogt stellen. Gezien dit ook afhankelijk is van de eigen persoonlijkheid hoe U daarop reageert, maakt U een selectie voor de mogelijkheid die op U inwerkt, zodanig dat U toch zonder U daarin te forceren een volledige beleving krijgt van datgene wat noodzakelijk is volongen de huidige status.

Het is dus niet verkeerd een doel te stellen, maar het is wel verkeerd wanneer U dit doel stelt buiten uwe mogelijkheid en deze mogelijkheid ligt dan veelal in een kijken rondom U en een verwaarlozing van de eigen persoonlijkheid. Indien uitdrukkelijk wordt vermeld de verschijnselen buiten U, dan is het Goddelijk aspect, het idee van God hierop volledig buiten beschouwing gelaten. Dat is het einddoel van iedereen, maar deze beleving is bij ieder een verschillend, vandaar dat daar geen vaste regel kan in gesteld worden.

Elke andere buiten U waarnaembare toestand, als bv. een benijdenswaardige positie van iemand anders, een groter mogelijkheid tot genezing, grotere vaardigheid enz. Indien U deze stoffelijke bekwaamheden voor noodzakelijk acht in uwe persoonlijkheid zult U niet de juiste opgang vinden voor U.

Indien ik hier verder gaan mag, zou ik besluiten met

Leer U zelve te overdenken, zonder dat U zo goedschiks voor U zelve zalvend een gebrek terzijde stelt, neem dat rustig bij de horens, kijk dit na, weeg U daar tegenover af. Indien U dit gedaan hebt, dan betn U tot een zeer grote bekentenis gekomen van U zelf en daarin ziet U dan al de le. trap van de aanvaarding van datgene wat de wereld U geeft.

Vele mensen, indien ze ietwat bewuster worden of menen een ruimer blik te krijgen, menen het recht te hebben de wereld zodanig te laten in spoor lopen zoals het hun belijft of past. Het is begrijpelijk vrienden dat dat onmogelijk is, en dit tot een zekere geestelijke waanzin leidt die wel eens tot hysterie kan overslaan, en dit kan wel een tijdelijk gevolg of succes meebrengen. Het is echter geen blijvende waarde, en eens wordt U geconfronteerd met de wereld waar U de plichten van hebt te leven. Het is dus noodzakelijk nu reeds U zelf te kennen, opdat U makkelijker en vlugger zoudt kunnen ingrijpen in de z.g. misgroeiingen van uw eigen bewustzijn. U kunt toch precies niet weten wat nu eigenlijk een gebrek is op een wijze dat U daardoor niet verder kunt. Hoogstens kunt U bij een herhaald misgrijpen in deze stemmingen uw karakter bepalen. Als zou dus niet uwe eigen persoonlijkheid in staat zijn verder de aangeslagen richting aan te geven. Het kan zowel een waarschuwing betekenen, dan dat het voor U een rem zou betekenen. De erkenning van deze feiten is noodzakelijk voor iedereen. Daarom indien U dat voor U zelve erkent met alle goed en kwaad van dien, dan hebt U zeer zeker een rechte lijn getrokken in uw doel God te vinden, God te beleven, en zult U de zijdelingse misvattingen herbelevingen en alle andere frustaties die erbij komen moeten verwerken. Ik meen dat indien ge eens nakijkt wat precies over oorzaak en gevolg gezegd is, dat het U duidelijk moet zijn. Verwar dus niet met een opgang tot God. Stel dit in uw eigen wezen op de voorgrond en laat al het andere tot U spreken. Pas U aan aan datgene wat tot U spreekt, en indien ge een bewuste persoonlijkheid wordt zal ditgene wat van U uitgaat, maar dan niet meer van uit U zelf maar vanuit de Goddelijke Kracht die in U leeft, werkzaam zijn op een wijze dat het positief en kosmisch is. Hier zijn waarden vanuit de geest die zeer hoogstaand zijn en helemaal niet te vergelijken zijn met een waarde die kunstmatig door de mensen als wetgeving of dergelijke zijn in het leven geroepen.

Vraag: In verband met die oorzaak en gevolg gaat die niet nauw samen met de wet van evenwicht?

Antw: Deze gaat nauw samen maar is wel degelijk te onderscheiden. De wet van evenwicht is een wet volledig op zichzelf. Oorzaak en gevolg is een uitkomst zien van een toestand die bewust of onbewust is veroorzaakt. De wet van evenwicht is het globale afwegen van deze verscheidene toestanden van oorzaak en gevolg met betrekking op de persoonlijkheid + de ontwikkeling van wat op 't ogenblik de geestelijke en normale ontwikkelingen buiten de mens om kan geschat worden.

Het evenwicht in uw eigen zelve wel, maar dan als deel van het gehele wereldgebeuren a.h.w. dat is dan de wet van evenwicht die op U indruist maar die niet een persoonlijk facet neemt zoals O & G.wet Hier liggen verscheidene waarden en verscheidene trillingen op een gelijk ander vlak. In O & G blijft een K° appels een K° fruit, en indien U 1 K° appels hebt in de evenwichtswet, dan is er sprake van zoveel kaloriën. Deze kaloriën dienen dan niet direkt gezien onder de kategorie van vitaminale punten of ze a of b bevatten, maar dan rechtstreeks als het energetisch vermogen om een levend wezen in stand te houden.

Vraag: Er is ook gezegd, als bewustzijn stijgt ten goede dat dan ook het kwade stijgt?

Antw: Inderdaad het kwade vergroot, U krijgt meer kijk op de vooropgestelde waarden die goed en kwaad voor U betekenen zou. Iemand die een geweldige gevoeligheid krijgt om goed te doen, zich daar vlug mee beroerd gevoelt, kan grote krachten in het leven roepen om mensen te helpen. Dus zal deze persoon de nadelige handelingen van mensen en wat erbij hoort ook veel vlugger opmerken en in staat zijn een zuiverder doorzicht te krijgen in het al van kwaad, en kwaad doen. Men wordt dus bewuster van het z.g.kwade.

Vraag: Het is dus niet noodzakelijk dat ge kwaad doet. De potentie is toch aanwezig?

Antw: Deze wordt niet gebruikt indien het positieve bewustzijn aanwezig blijft. Dus hebt U zich nooit af te vragen "nu heb ik zoveel mensen genezen, nu moet ik er zoveel naar de andere wereld helpen". U hebt in deze ve gelijkning ook niet de potentie om deze naar de andere wereld te helpen. Het is maar wanneer de persoonlijkheid zelf verstoord wordt en onevenwichtig wordt, vandaar de evenwichtigheidswet, dat hij in staat is zich volledig uit te leven in het negatieve en daardoor een grotere detail krijgt om werkelijk doelmatig in de wereld te brengen. U hebt zoals U zegt de potentie. Ik kan zoveel goed doen. Ik kan ook zoveel kwaad doen, dat heeft elkeen maar de persoonlijkheid is daarin aansprakelijk en toonaangevend. Het is niet bv. ik doe nu goed, en nu moet ik dit kwaad doen, want deze potentie is aanwezig, dus dien ik deze te hanteren. Uiteindelijk vallen voor U goed en kwaad weg, z.g. omdat U andere waarden leert kennen.

Vraag: In de laatste openbare vergadering is gezegd dat in elke mens goed is en kwaad. En dat dit nodig is?

Antw: Ja dit is nodig. Vanuit menselijk standpunt, het kosmische standpunt houden we daarbuiten. Een mens komt op deze wereld. Hij voelt zich aangetrokken tot bepaalde gebieden daarvan, deze gebieden hebben een zeer speciaal karakter, dat met hem bepaalde ontwikkelingen meemaakt. Indien hij nu alleen het goede als bestaande in de wereld zou zien dan heeft zijn eigenlijke afdeling van ergens waar een beter overzicht mogelijk is geen nut meer. Deze kapaciteiten liggen in hem omdat eenzijdig deze mens ontwikkeld is, als deze eeuwige strijd tot het licht en het duister. Hij is echter op zo'n danige aftakeling gekomen dat hij dit bewust doen moet om zichzelf in stand te houden door het gebrek aan het Godsbeleven dat hij heeft.

Deze waarden zijn kunstmatig en opgelegd en zal gedurende zijn verder leven daar latijd mee gekonfronteerd worden. Hierin ligt dan een kwestie van beheersing, een niet toegeven aan een zagezegde vereeuwigingswet die in het tijdelijke aanwezig is, maar het herkennen van de eigen persoonlijkheid.

Indien iemand zijn eigen persoonlijkheid gekend heeft blijft hem alleen over zijn eigen persoonlijkheid af te wegen tegenover God. Gelooft hij in zijn God en leeft hij uit diens kracht dan is het ook van elfsprekend dat hij de God. Wetten -zoals hij dezen God kent en in zichzelf voelt- beleeft.

Nu is er een groot verschil tussen deze Goden. Een mens stelt zich een God, geeft hem eigenschappen (ofwel straffende ofwel liefdevolle eigenschappen). Hij geeft ofwel beiden en bepaald in zijn geloof en in zijn streven dat aan de hand van zijn weten daarop deze God ofwel zijn goedheid ofwel zijn straffen zal uitdelen. Fout. Hij wordt reeds gekonfronteerd met zijn eigen misvattingen. Indien hij tot een juistere beleving van zichzelf komt ongeacht de status van het licht en het duister dat aanwezig is op deze wereld en noodzakelijk is, maar daarin het Goddelijke tracht te bereiken via zijn eigen evenwicht dan zal hij automatisch vanuit dit Goddelijke noch het licht noch het duister herkennen. Bij deze niet herkenning van beide waarden zal alles wat uit het goede en alles wat uit het kwade komt volgens de menselijke begrippen niet bestaan. Hij kan daarbij kiezen, een vertegenwoordiging van een Goddelijk facet, (eenzijdig wel te verstaan), maar kan dit volledig zodanig beleven dat hij opzien baart in de aardse samenleving. Hij uit a.h.w. het maximum van datgene wat mogelijk is in deze tijdelijke werelden aan opbouw en een bewustgangsmogelijkheid te geven. Dus deze beide waarden zijn nodig om de positie te bepalen in hoeverre de zelfzekerheid in de mens aanwezig is.

Vraag: Werd gezegd -"wat in U leeft dat moet zo juist, intens mogelijk in de wereld gebracht als uiting van uw wezen. Hoe wordt dat juist gezien?"

Antw: Dat is een bepaling om te kunnen zeggen hoe vrij U in deze wereld kunt staan en dat U zeker kunt zijn van de waarden die in U liggen en dat ze goed zijn. Er zijn veel mensen die zeggen: "ik heb veel waarden in mij - ik kan dit en dat," dan komt daar angst vallig bij - ik zou dit willen en ik zou dat willen. Hier is wel sprake van "indien" en "zou" en "als" maar nooit sprake van iets dat is. Het is pas aan de toestand hoe hij is dat ge de eigen persoonlijkheid leert kennen aan de hand van de daad die U tot deze toestand heeft gebracht. Het is een afvragen heb ik hier dus goed mee gedaan? Opbouwend mee geweest? Aan de hand van deze herkenning is het mij mogelijk van mijn eigenwezen vrijelijk geladen door een positieve kracht verder te ontwikkelen. Dat indien ge deze vrijheid krijgt, ge gedurende de belevingsmomenten dat U dit doet, er ook een beheersing bijkomt. Om niet terug te vallen in vroegere waarden en de eigenlijke status van bewustzijn zou kunnen direkt op laten gaan tot het hogere.

Vandaar dat is gezegd: iemand die van zichzelf niet zeker is en iemand die angst heeft, die telkenmale met begeerten in zijn lichaam rondloopt die in zijn wezen zijn, dat het beter is het te volbrengen om een kosmisch bewustzijn zo mogelijk te maken, dan het altijd angstig te negeren. Er zijn mensen die in een dogmatische scholing zeer vroom zijn, en dat vraagt respect voor elkeen die meeloopt of die tegenloopt. Als wij zien dat er mensen zijn die volledige onthouding nemen en iemand die dat volhoudt is zeker te respekteren. Waar iemand die om via zijn regel die hij opgedragen heeft gekregen om tot de gelukzaligheid te komen niets anders ziet dan deze vroomheid, en altijd deze vroomheid beleeft, maar daardoor ook zoals gezegd ook in het evenwichtsprincipe het nadelige, het tegenovergestelde merkt en meer uit angst van het tegenovergestelde zijn vroomheid in stand houdt dan de eigenlijke belevingswaarde die het in zich draagt zo doet deze meer onvrome dingen, dan vroom te zijn.

Vraag: In vorige cursus werd gezegd; "U dient te beseffen dat ook U een strevend genootschap bent, dat ook in uwe rangen zich onenigheid kan voordoen." Is onenigheid dan een gevolg van streven?

Antw: Dat is een goede vraag. Maar ja kijk eens. De mens ligt geladen met een bepaalde waarde, waar hij deze ook vandaan haalt. Indien nu in zijn streven dient te komen, dan zal automatisch dit streven een reactie krijgen van de pluche van het oude dat is blijven hangen, vandaar dat dit gruis er dan zorg voor draagt dat er onenigheid komt. Deze onenigheid is dan een test in hoeverre dat het geheel waar U van spreekt verder draait en dan ook een erkenning van de enkeling in dit geheel waar hij precies aan toe is en waar hij de waarde in legt. Dat mag U niet zien als een vb. dat in deze kring plaats vindt, maar er is voor gewaarschuwd. Ik meen dat het is gezegd in een zelfzekerheidsontwikkeling die deze regel moet inhouden. Het is dus geen gevolg van het positief streven deze onenigheid, maar er kan een waarschuwing in liggen, een noodzakelijk kwaad dat eerst nog moet overwonnen worden om verder te gaan. Bepalend is dan in een cursus zoals deze welke stof gebracht wordt. Het brengen van grote waarden doch blijven voortgaan in uw oude gewoonten kan bv. reden zijn tot onenigheid.

Vraag: Is het ook niet zo te zien dat een bewust streven dan de wegen enigszins van elkander kunnen verwijderd lopen.

Antw: De taken wel maar de wegen niet. Het is door het onbegrip van de taak en de maja van de weg die velen bij zich hebben dat strijd ontstaat. De wegen lopen hetzelfde in groepsverband en de taken in groepsverband liggen verschillend. De erkenning van een taak in dit groepsverband waarbij de groepsgeest a.h.w. primairt bepaald de graad van bewustzijn.

Vraag: Dus dan is het zo dat een té persoonlijk streven als maat wordt genomen van de eigen ontwikkeling, zou kunnen leiden tot een zekere afdwaling.

Antw: Het is juist. Dit persoonlijk streven voor de persoonlijkheid is verkeerd. Persoonlijk streven is noodzakelijk maar wat U doet in uwe persoonlijke bestreving speelt minder rol dan datgene wat U denkt en wat U aanzet om het te doen. Want indien we naar het

6.

uiterlijke gaan van de daad dan ligt de waarde in de, waarom ik deze daad stel. Ligt deze daad in een persoonlijke opgangsbetrachting dan is het fout. Ligt deze daad als een zagezegde erkende noodzaak voor het geheel en Uw God, dan is het goed.

Vraag: Dan is het goed om een bewuste groepsgeest te hebben?

Antw: Een bewuste groepsgeest. Het erkennen van de groep waar U toebehoort is gelieerd direkt met een Godsbewustzijn, beleven van God, esotherische school, magische school enz. Indien deze gezamenlijke draging in een lid aanwezig is zal hij vanuit dit standpunt gezien in de 1e. plaats zeer verdraagzaam zijn. In de 2e. plaats bereidheid ontwikkelen anderen bij te staan en ten 3e. plaats zichzelf tot de erkenning dwingen van de eigen persoonlijkheid in dit onmisbaar samengaan met anderen.

2e. Deel:

Ik wil U wijzen of het feit dat het gebrek dat elkeen heeft is dat hij te weinig aan zichzelf aandacht besteedt. Deze aandacht besteding aan zichzelf ligt niet in uwe erkenning, maar ligt tot het aanvoelen van uwe persoonlijkheid tegenover datgene wat U op dit ogenblik noemt paranormaal misschien kosmisch, en ook indruk van het levend wezen dat onzichtbaar voor U ten dienste kan staan. Daarom in de huidige kwestie van ontwikkeling die ik meen dat U stilaan wel kunt gaan vertrouwen, zou ik de raad geven eens korte wijle per dag een 14 tal dagen U in een ontspannen toestand te stellen. Op niets te denken, ook niet het zagezegde doel dat voor ogen staat, maar dat ge uw aandacht gaat besteden aan datgene wat op U afkomt, U merkt het is iets anders. Indien ik mij ga concentreren dan zal ik een uitgangspunt nodig hebben of ik zal een doel eerst als beeld in mijn idee hebben kunnen zetten. Ik zal bv. iemand willen genezen, ik ga mij dus concentreren "ik wil genezen" dan ga ik in mijn idee al voorbeelden voorstellingen geven van iets dat de kracht om de genezing werkelijk te maken. Ik doe dus al fout, ik kan mijn eigen "ik" niet gevoelig maken. Ik doe geen fout om iemand te kunnen genezen, let wel, want ik kan via deze instelling rustig iemand genezen, mijne eerlijkheid van afstemming daarin is voldoende. Maar ik kan mijn gevoeligheid niet ontwikkelen.

Wil ik nu tot hetzelfde resultaat van iemand te kunnen genezen komen op een zeer eigenaardige weg dan zet ik mij rustig in. Ik laat in mijn ontspannen toestand alles wat rond mij is in mij intrekken, ik neem alles op. Ik concentreer op iets dat niet is voor mijn beeld dat alleen mijne concentratieve verhoudingen gericht zijn op mijn gevoel, mijn waarnemingen van mijn gevoel. Ik trek deze onzichtbare krachten in mij op, het gevolg is, ik raak op een zeker moment geladen. In deze geladen toestand krijg ik iets in mijn idee. U begrijpt. Bv. Wij zijn een vat, wij zuigen alles op. Door die overdruk van dit vat wordt de fout die in dit vat is zichtbaar, en daardoor spuit a.h.w. water heen. In ons wezen is dus deze overmatige druk die wij krijgen, het erkennen van iets (dat kan de dwaaste voorstelling zijn) maar indien U dat op U in laat werken en dat spreekt dan tot U, kunt U daaraan bepalen in welke mate dat U zich actief kunt maken.

7.

Bv. Ik ontspan mij en ik trek in mij op, en dan krijg ik het idee van moeder. Dus dan is het de moeite waard voor mij van te zeggen "moeder" wat betekent dit voor mij. Daar moet ik van uitgaan. Dat is helemaal dan niet de waarde die U stoffelijk aan de herkenning van moeder geeft. Dit vraagt aandacht, wat eigenlijk uw eigen wezen zou kunnen drijven.

Indien U dit gevonden hebt, dan kunt U rustig tijdens het opnemen van de kracht dat begrip moeder bijhouden. Hier is dan geen sprake meer van in den beginne gesteund te zijn op iets dat buiten U ligt. Hier is dan alleen sprake van eerst in U iets te laten groeien. U iets laten bepalen dat tegen U spreekt, en aan de hand van datgene wat gesproken heeft in Uw eigen wezen verder gaan.

U merkt na een tijdje dat U dat zo doet, dat U wel een eigenaardig wezen bent en dat U niettegenstaande de ongekennde beelden en neigingen die U hebt uw eigen wezen U dienstbaar is, om andere waarden en belevingen te kunnen aankleven. U hebt dan eerst bereikt de kracht, het leven in U dat U drijft iets te zijn.

Vraag: Moeten we het dan zo zien dat het begrip "moeder" bv. in U is opgekomen dan moet overgegaan worden tot concentratie op dit begrip?

Antw: Concentratie niet, dan krijgt U inplaats van dat U zich ontspant en op niets denkt, U zich ook ontspant maar dan mag U dit begrip moeder al bijhouden.

Vb. Ik heb 2 heiligen. Antonius en Franciscus. Ik ga mij op Franciscus concentreren en mij ontspannen. Mogelijkheid bestaat dat U erbij komt. Maar dat is voor U van geen betekenis. Ik ga het anders doen. Ik ga me eerst ontspannen en ik ga al wat in mij aanwezig is opnemen. Ik krijg een beeld van Antonius, dan mag ik wel met Antonius beginnen, hoe graag ik ook in mijn bewustzijn en in mijn waaktoestand tot Franciscus sta, moet ik eerst Antonius accepteren. Dit spreekt dan voor mij en en hier is het duidelijk gemaakt welke fout de mens maakt.

U kunt onmogelijk een waarde die U niet kent buiten U eerst geprojecteerd zien als een doel, zonder dat het uw eigen wezen iets zegt. Het kan U wel iets zeggen maar het is iets van oppervlakkigheid en niet gemeend. Zoals iemand die ter kerke gaat omdat hij dit en dat kan krijgen, maar het niet tot hem laat spreken.

Denk hierover eens na. U kunt rustig uw dagelijkse bezigheden verder doen, want eenmaal dat U een flits van een zekerheid krijgt in een erkenning van uw eigen wezen en het noodzakelijke dat gebracht dient te worden dan zullen enkele vluchtige gedachten gedurende uwe bezigheden, helemaal niet storen, maar zeer zeker mee werken om een regeling te vinden van uw eigen wezen. U beter te kunnen aanpassen aan datgene wat ge op het ogenblik meent dat moeilijk is.